

STJERNSTOLPE, JONAS MAGNUS

**Kärlekens barometer eller Konsten att kyssa.
En liten julklapp tillägnad samtliga herrar
och damer. Imitation. =Anon.= Stockholm,
tryckt hos Fr. B. Nestius, 1823.**

Stockholm
1823

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> eller boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

STJERNSTOLPE, J. N.

Kärlekens barometer

Nitt år.

(Pär)

1700°-1827

Sthlm

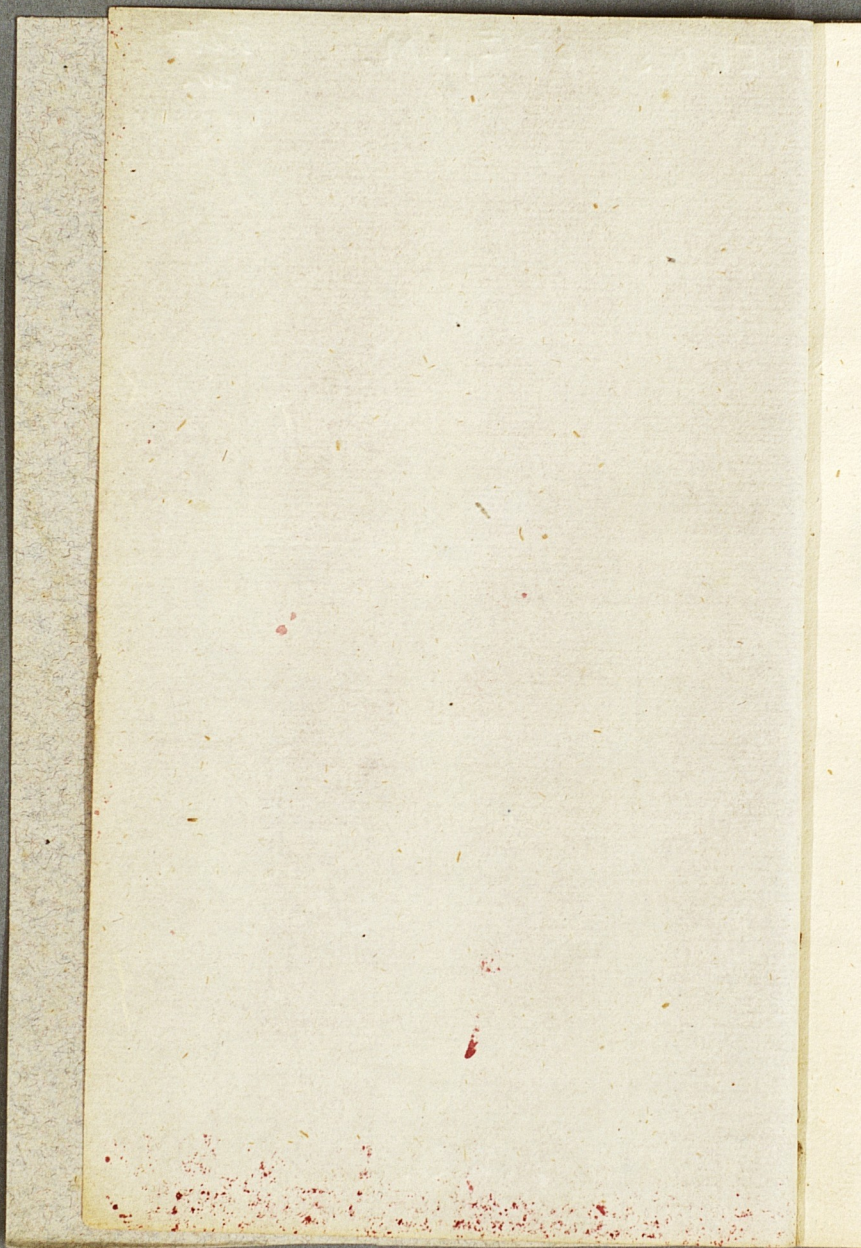
1823.

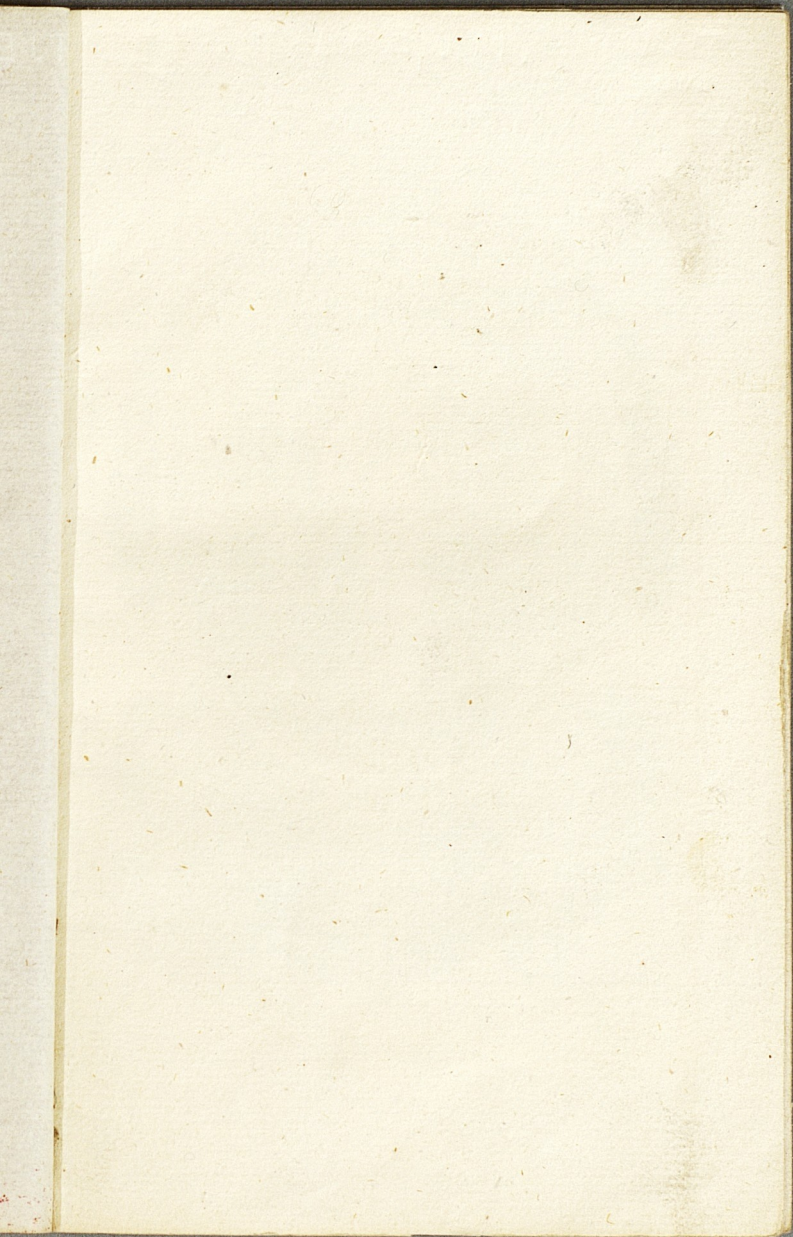
ST

STJERNSTOLPE, J.M.

Solskild
Johann
(Bj.)
1700-1750

1823.

Stjärnstolpe, J. M.

Kärlekens Barometer

eller

Konsten att Kyssa.

En liten Julklapp

tillägnad

Samteliga Herrar och Damer.

Imitation.

STOCKHOLM,
tryckt hos F. R. B. NESTIUS, 1823.

Kristina Barometer

London 1717

By the Author

Printed by J. Sturges

STOCKHOLM

Printed by A. W. Ericson 1833

*Högt älskade och älskande Läsare , samt
Läsarinnor!*

Lugn och frid i alla Stater ,
Sällhet, trefnad , fröjd dertill!
Eder , mina Mecænater ,
Detta verk jag ägna vill;
Jag min *Konst att Kyssa* vågar
Inför Eder lägga ner ,
För Ert väl af nit jag lågar ,
Till Ert nöje allting sker.
Dernäst vill jag ödmjukt buga
För Er , Herrar Critici!
Skulle ej mitt *Opus* duga ,
Gån i tysthet det förbi :
Jag mig vågar att betrygga
Vid min ringhet , och med skal ,
Ty , man plägar ej en mygga
Med en klubba slå ihjäl ,
Och en Elefant föraktar
Råttan som hans snabel rör ,
Örnen icke heller slagtar

Lilla sparfven på sin stör.
Låten då mitt rimkram vandra
Ostördt omkring stad och land,
Helst då dussintals af andra
Dermed fylla tjocka band;
Ligga hela år och kläcka
På en tråkig Epopé,
Endast danad att förskräcka
Köpare och Läsare.
Konsten som jag nu vill yrka
Till de *fria* Konster hör,
Ty bland dem som Amor dyrka
Intet Skråtvång gälla bör;
Fri för klander den bör vara,
Som en liten kyss sig stjal,
Och dervid minst löpa fara
Slås som röfvare ihjäl.
Om man dessa blad vill läsa,
Utaf dem man lära skall:
Att man orätt har att snäsa
För en kyss i vissa fall;
Att en liten tillgjord tärna
Visar vid en Kyss förtret,
Då hon likväl alltför gerna
Kysser uti hemlighet.

Låten dessa dygdens mönster
Snart sig öfvergifna se,
Alltid rädda vid ett fönster,
Sällan — i en Kanapé.
Dock — jag mig från ämnet vänder —
Lilla Bok! gör nu din rund;
Må du af de Skönas händer
Genombläddras någon stund!
Helst i Jul, då muntra lekar
Stundom kalla kyssar fram,
Alltför ofta man dem nekar,
Gifva dem är dock ej skam,
Fordom mättes icke dygden
Endast efter yttre sken;
Ännu här och der på bygden
Kysser slickan utan men;
Men, i hufvudstaden gifves
Ingen kyss förutan larm,
Fastän dygden bor och trifves
Bäst uti en ohöljd barm.
Gerna, gerna får man skåda;
Men, en kyss så farlig är,
Att den skulle straxt förråda
Endast sinnliga begär.
Dock, förlåten denna ifver,

Jag vill tåga blott och se —
Hulda Sköna! och förblifver
Er ödmjuka tjenare.

Om Kyssars Ursprung.

Jag tror ännu på gamla viset,
En lycklig tro i våra dar,
Att från det sälla Paradiset
All ting i verlden ursprung har;
Man svårligen det söker jäfva,
Om ock det ej bevisas kan,
Att första Kyssen gafs åt Eva
Af fader Adam hennes man.
Men, huru han den konsten lärde
Att smeka således sin fru,
Det är en forskning utaf värde,
Fast icke påtänkt förr än nu.
Hvad man om saken kunnat röna
I dagen alltså läggas må:
Det första paret i det gröna
Satt, pjåkigt nog, kan man förstå;
Man hade icke då Romaner
Som kunde undervisning ge,

Att finna upp rätt fina planer
Och riktigt spela älskande;
Föräldrar, Tanter icke brydde
Med stränga läxor och moral,
Att talas vid man icke skydde,
Och Adam hade ej Rival.
En dag de tvenne kära lågo
I trädens skygd mot solens sken
Och tvenne Turturdufvor sågo
Tillhopa sitta på en gren;
Snart syntes de hvarandra smeka
Med näbb mot näbb i sällt förbund,
En syn, nog skön för att beveka
Hvartenda par på jordens rund.
Far Adam icke länge dröjde,
Han första kyssen genast tog;
Och detta Eva ljuft förnöjde,
Hon straxt betalte den — och log.

Beskrifning öfver en Kyss.

En kyss beskrifva låter något löjligt,
Ja ännu mera: det är platt omöjligt;
Hur dervid tillgår hela verlden vet,

Men hvarje kyss har dock sin hemlighet.
Två älskande med hjertan uti låga,
På år och dag en kyss kanske ej våga:
De äro sälla att hvarandra se
Och att hvarandras hand en tryckning ge;
Men, tiden flyr, sig hjertats längtan höjer
Och blotta skådandet ej mer förnöjer,
En enslig stund man sist förklarar sig,
Man hviskar suckande: *jag älskar dig!*
Och nu — då mun mot mun de hastigt trycka,
De tro sig hinna till den högsta lycka;
En sådan kyss, den oskuld endast ger,
J älskande, blott kännas kan af Er!
Att den beskrifva vore fåfäng möda,
Jag ej ett penndrag derpå vill föröda.

Om Kyssars olikhet.

Hur många grader skilja
De kyssar som man ger!
Emot en flickas vilja
Då halft med våld det sker,
Och då hon måste lyda
Uti en Jul-leks ring,

Det föga kan betyda
Och smakar — ingen ting;
Ty känslan måste lifva
Så väl den kyss man får
Som den man måste gifva,
När man i leken står,
Om något den skall smaka,
Ty utan detta allt
Det är som Barkbröds-kaka,
Som ägg förutan salt.
De kyssar hvilka skiftas
Utaf ett nygift par,
Som annat allt i giftas
Ljuft smaka — några dar;
Men, låtom åren skrida,
Af vana kysses då
Så kallt, att den kan lida
Som endast ser derpå.
När tvenne damer möta
Hvarandra i ett lag,
De kyssas alltför söta
Och med ett visst behag;
Det är, som Catholiken
Ses kyssa utan knot
Madonnas rock på fliken

Och uppå Påfvens fot ;
Så ungefär, ej mera,
Två Damers kyss är värd,
Men, måste existera
Som artighetens gärd.
Den kyss, man stundom trycker
Uppå en älskad hand
Som sig ej undanrycker,
Kan öka hjertats brand ;
Men, handkyss utan detta
Ett missbruk mera är,
Och endast sker med rätta
Då vördnad det begär.

Om farliga Kyssar.

Förförarns kyssar beständigt fly,
Du unga, eldiga flicka !
Han vill ditt hjerta allenast bry,
I brand så gerna det sticka.
Den som är oskyldig, må se till
Att rum åt taddlet ej gifva,
Och den ej anfallen blifva vill,
Ej någons djerfhet må lifva.

Men, verklig oskuld i hjertat bor,
Den håller tankarna rena,
På yttre ärbarhet man ej tror,
Ty det är skenet allena.
En fru, som kysser en annan man,
Rätt oförsigtigt ses handla,
Ett sken af vänskap ty värr lätt kan
Sig uti kärlek förvandla;
Då äkta sällheten flyktad är
Och knappast kommer den åter,
Och hon, ett rof för vilda begär,
Sin dygd förgäfves begråter.
Så gift kan sugas ur blommans kalk,
Der Biet honingen tager,
Ty Amo., lättsinnig, yster skalk,
Med kyssar ofta bedrager.

Kärleksförklaring genom Kyssar.

Hos *Malvina* satt jag härom dagen,
Skådade, och tänkte: ack, hur skön!
Fann, af hennes blickar ljuft betagen,
Att hon var den första af sitt kön.
Intet ord från mina läppar hördes,

Nej, jag blott beundrade och teg.
Då vi utaf inga vittnen stordes,
I mitt hjerta modet mera steg.
Första gången vågade jag föga,
Jag blott såg hur hennes sköna själ
Speglade sig uti hennes öga,
Med en suck jag henne bjöd farväl.
Andra gången, mera djerf kan hända,
Jag ett finger lyckligt kyssa fick,
Hvarvid dock hon syntes mot mig vända
En till mer än hälften missnöjd blick.
Tredje gången, hvilken höjd af lycka!
Fick jag kyssa hennes sköna hand,
Då jag vågade den sagta trycka,
Glödde hennes kinders purpurbrand.
Småningom vi närmades hvarandra,
Hennes mun jag kyssa fick till slut,
Och med skäl ej någon det kan klandra,
Ty — min fästmö blef hon nyss förut.

Hvad man egentligen bör Kyssa.

Hvarföre kyssa allting hvad du ser?
Det är en galenskap, skall jag dig säga;

En liten hand må silkets mjukhet äga
Och hvithet utaf snön, hvad är det mer?
Den kyss hon får, hon icke återger.
Om ock du någon gång en kyss får trycka
Emot en utmärkt skön och rundad barm,
Af ungdomseld och kärlek lika varm,
Du kanske anser det för högsta lycka —
Nej, med en ros du heldre den må smycka;
Ditt djerfva finger vinner mer dervid,
Att blygsambet och kärlek stå i strid.
Men, då sitt ljufva löje Amor gjuder
Omkring en rosenmun — just då, min vän,
Du skynda bör att genast kyssa den,
Och tro mig, af en sådan kyss du njuter
En verklig försmak utaf himmelen;
Detsamma som du ger du får tillbaka:
Och hjertats Gud, så skalk han äfven är,
Dig dervid låter all den sällhet smaka,
Som tvenne hjertans samband innebär.
Den kyss, som villigt skänkes af den sköna,
Är säker borgen för ditt ljufva hopp,
Och skall för alla suckar dig belöna,
Du gjudit under hela års förlöpp.

Obehagliga Kyssar.

Min vän, det är en galen smak,
Att du en kyss vill åt dig röfva
Den stund du luktar af tobak;
Det är att alltför mycket pröfva
Den unga skönas tålmod
Och upprör lätt ett hetsigt blod.
Ej heller kan hon bli förtjusad,
Om du af drycker är berusad,
Och sträfvar dock att kyssar få,
En *Lais* skulle det försmå;
Din unga sköna älskarinna
Skall det så mycket sämre finna.
Gör icke heller ett försök
Med kyssar, kryddade af lök,
En Dame bör aldrig det fördraga
Af någon man som vill behaga.
På andra sidan svårt det är
Matronans mun med kyssar nalkas,
Der Amor icke mera skalkas,
Ej mera tändes vårt begär.
För mycket äfven gubben vågar,
Om med en kyss han flickan plågar;
Der åldrens is på läppen bör

Ej kärleksblomma mera gror,
Och kyssar liksom döden kalla
De sämsta äro utaf alla.

Svärigheten att erhålla första Kyssen.

Apollos kyssar Daphne flydde,
Hon sprang och skrek,
Hon Gudens Kärleks-låga tydde
Som bara svek;
Hvad hon var tillgjord denna flicka!
Hon ej en gång
Tillbaka vågade att blicka
Uti sitt språng.
Så flydde ock för kärleksqvalen
I Rolands barm
Angelica, och han blef galen
Uti sin harm;
Han narrad blef den stackars fånen,
Men hur det gick,
Han dock förståndet ifrån månen
Sist återfick.
Herr *Werther* i sin Kärlekslåga
En kyss sig stal,

Men denna lindring i hans plåga
Blef rätt fatal ;
Han sköt ihjäl sig , stackars Sälle
Och alltför fort.
Ej mången annan i hans ställe
Det samma gjort.
Den icke vill Romaner göra ,
Bör ta sig tid
Att först från flickans läppar höra ,
Om hon är blid ;
När då på dem en kyss han vågar ,
Så är det klart ,
Om blicken än af vrede lågar ,
Den mildras snart ;
Men om hon oupphörligt nekar ,
Bäst är att då ,
Från vådan utaf slika lekar ,
På dörren gå.

Om enträgenhet i Kyssar.

Den som en gång har den lyckan nått ,
Att han sig en älskarinna fått ,
Bör med kyssar henne icke plåga ;

Evigt mun mot mun sist äckel ger,
Och den stund hon om förskoning ber
Är det bäst att flera icke våga.
Älskarn, om han icke är en tok,
Bör af denna varning blifva klok,
Och en kyss om dagen högst sig taga;
Ja, hvarannan dag, går också an,
Att han icke, såsom ägta man,
Må på deras verkan sig bedraga.
Lyckligast är den, som då och då
Endast rådrum har en kyss att få
Till en lindring uti kärleksqvalet.
Den som är hos Amor gammal gäst,
Torde kanske göra aldrabäst,
Att blott kyssa en gång i kvartalet.
När den ägta mannen tar sin hatt,
Sägande vid dörrn: farväl min skatt!
Och en kyss af frun fås med på vägen,
Det en lycklig vana endast är
Och som icke mera innebär,
Än, att hon är honom gunstbenägen.
Men, om han en längre resa gör,
Hela månader kring landet kör
Och i bref blott ömma kyssar sänder,
Han en njutning sig beröfvat har,

Och de kyssar så han sammanspar
Smaka kärligt då han återvänder.
Så man bör, liksom jag sade nyss,
Spara äfvenledes på en kyss,
Nyttigt är att hvarje njutning spara;
Ty enhvar det händer ganska lätt,
Att man derutaf blir öfvermått,
Och vårt lif blir saknad, ledsnad bara.

Välkomst-Kyss.

När jag kommer hem till far och mor
Och en välkomstkyss enhvar mig ägnar,
Visserligen det mitt hjerta fagnar,
Der en sonlig vördnad alltid bor;
Äfven gamla farmor får jag kyssa,
Hon, som förr med mången glädjetår
Fått mig uti sina armar hyssa
Då jag var ett barn om några år;
Det är hjertligt, fast den goda gamla
Uti munnen icke har en tand,
Och fastän jag måste krafter samla
Mot en näsa, snusig nog ibland.
När jag se'n min vackra syster råkar,

Henne jag en kyss med nöje ger,
Ty min inbillning mig förespråkar
Att det är den älskade jag ser:
Men dervid ty värr det likväl händer,
Att jag någon suck tillbaka sänder
Till den sälla ort, hvarfrån jag nyss
Reste bort med hennes afskedskyss.
Sluteligen några dagar skrida,
Jag tar afsked, i gallopp jag far,
Glad att få den välkomst-kyss förbida,
Som min Sköna i beredskap har.
Oupphörligt jag på vägen tänker
Endast uppå denna sälla stund,
Om jag mig i hvilans armar sänker,
Hennes kyss i drömmen stör min blund,
Och jag spritter upp, och genast flyger
Vägen framåt, tills vid månans sken
Sig den Hulda till mitt hjerta smyger —
O, nu är jag der — i Elisén!

Afskeds-Kyss.

Der står min resvagn redan förespänd,
Och bonden, lutad emot hästens länd,

Med piskan yra pojkar från sig jagar,
Och kanske redan på mitt dröjsmål klågar;
Men tålmod! Kanhända, kära far,
Ni ej en ung och älskvärd maka har,
Som Er med tårar omkring halsen hänger
Och oupphörligt vägen för Er stänger,
Då Ni skall ut — och kort Er resa är;
Ni kommer hem till natten ungefär,
Då veckor, kanske månader jag flackar
Kring landet öfver alla berg och backar —
Det torde tåla att betänkas då
Ur makans armar till sin resvagn gå;
Likväl det måste ske — med morgonvinden
Jag kysser dessa tårar ifrån kinden,
Jag lös mig sliter, vänder om igen,
Ännu en afskedskyss, min ömma vän;
Dock, hvartill båtar det att ännu dröja?
En man ej måste all sin svaghet röja,
Och nu farväl! — Jag törs ej se mig om,
Min svaghet kanske dervid återkom,
Att än en afskedskyss från henne taga;
Friskt, bonde, nu på dina hästar jaga,
Jag flyger bort — men tanken stannar kvar
Hos henne, som min hela ömhet har.

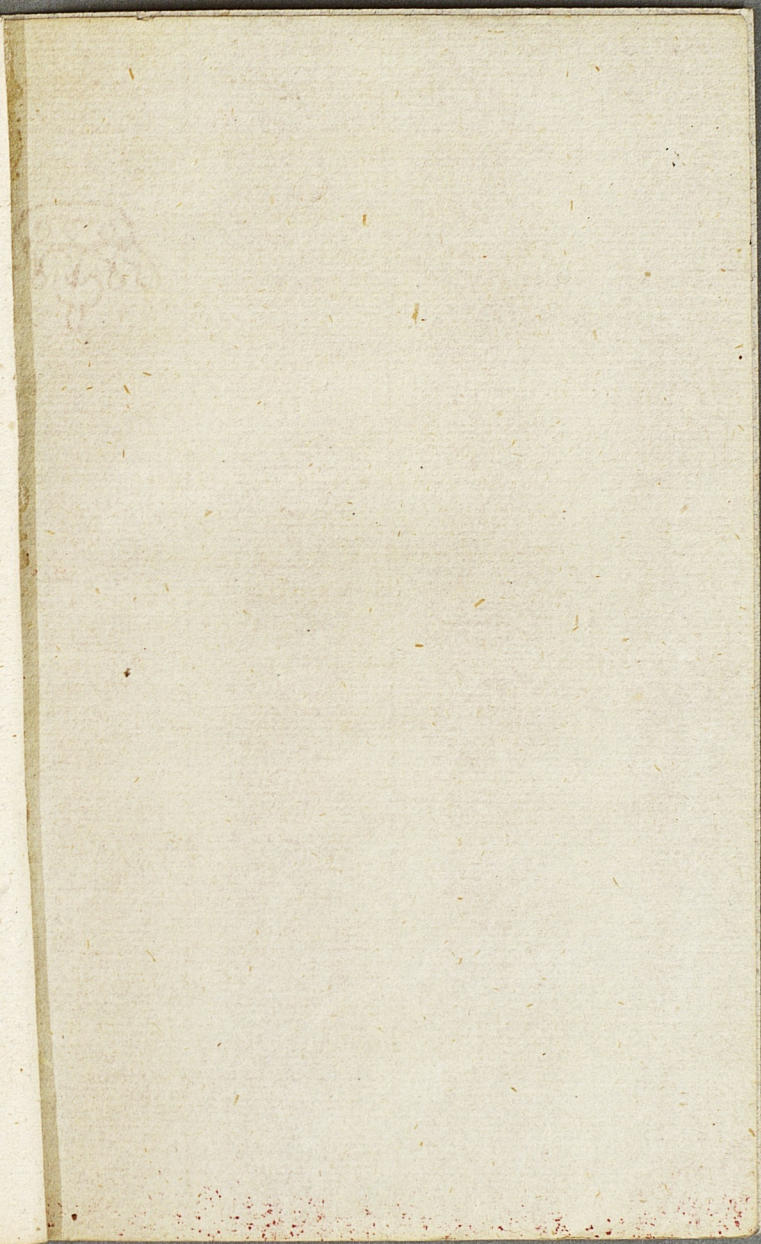
Kyssten vid återkomsten.

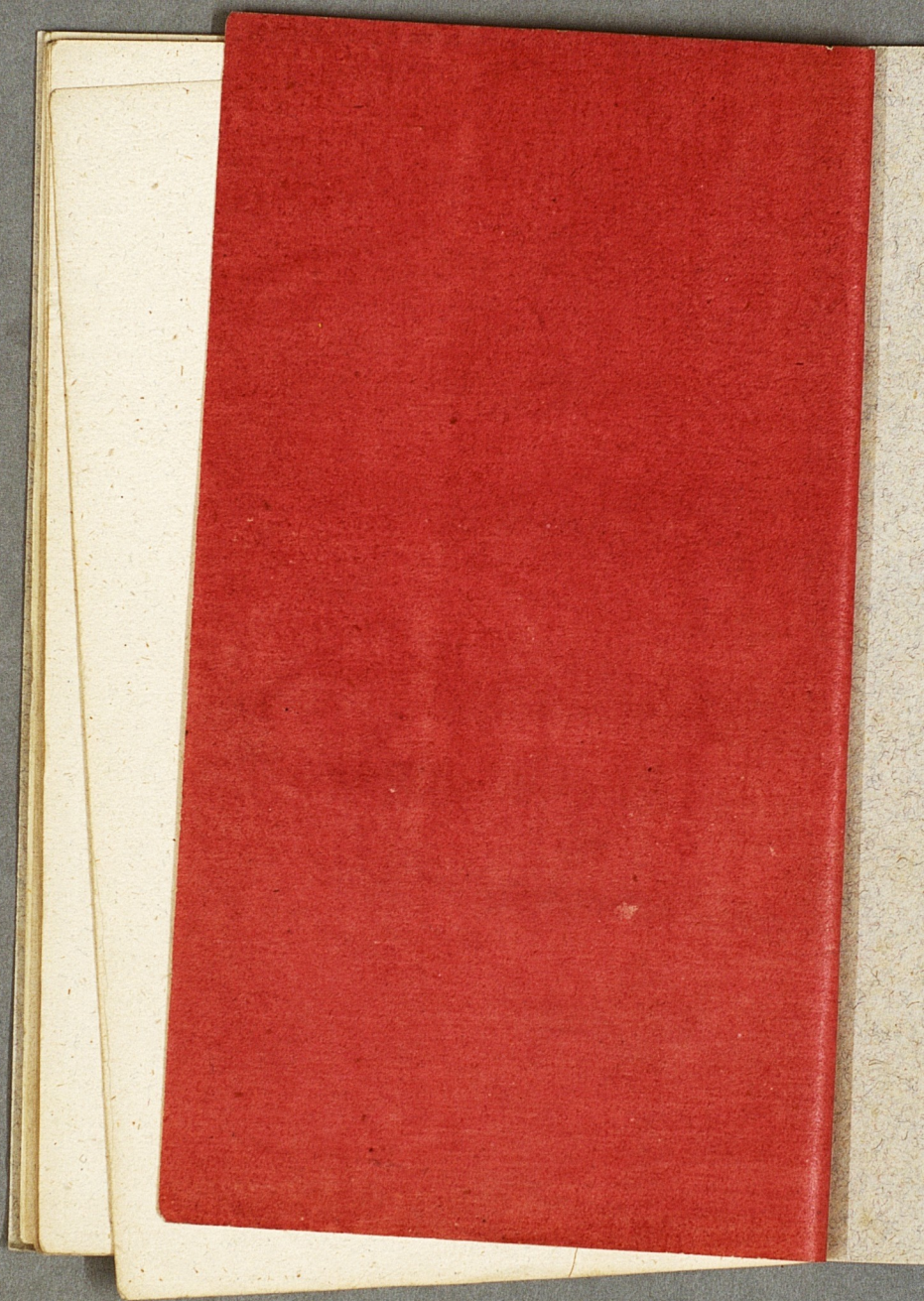
Nu är jag hemma — hvad mitt hjerta slår,
Då jag den första som mig möter frågar
Just midt i natten, hur min maka mår
Och sagta genom alla rummen tågar —
Hon mig ej väntat, ty jag trenne dar
Förr kommer än jag henne lofvat har;
Det är en öfverraskning — hvilken lycka
Att henne snart i mina armar trycka! —
Hon sofver — kanske drömmer hon om mig.
Du hulda maka, skall jag väcka dig
Blott med en lindrig kyss? Men så att väcka
Kanhända skulle henne blott förskräcka;
Jag gör ett buller — hon slår ögat opp
Och ser mig straxt, och med ett rop hon flyger
Ur varma bädden med ett enda hopp
Och i min famn och till mitt hjerta smyger
Så blyg, så rodnande — min ömma vän!
Med hälsuingskyssen sluts min mun igen,
Se så, en annan kyssten må beskrifva,
Jag älskar mera att den få och gifva.

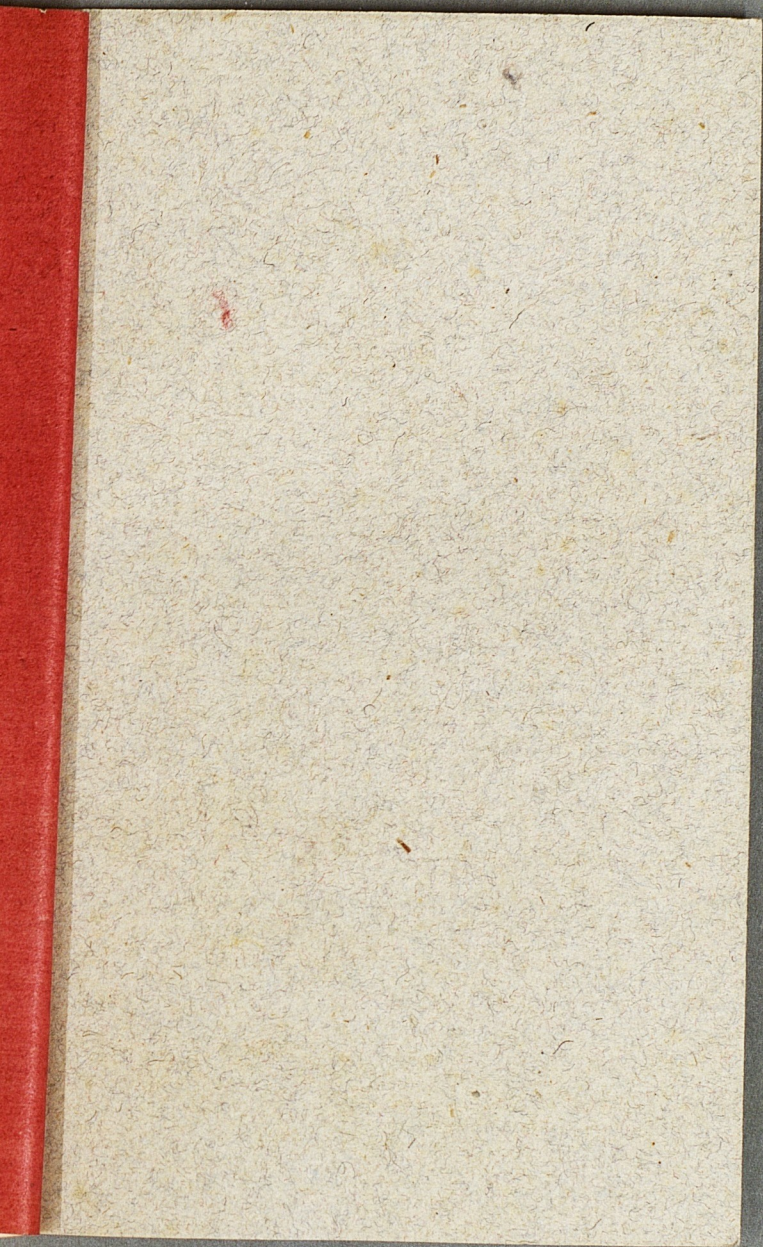
Kyssten såsom Barometer.

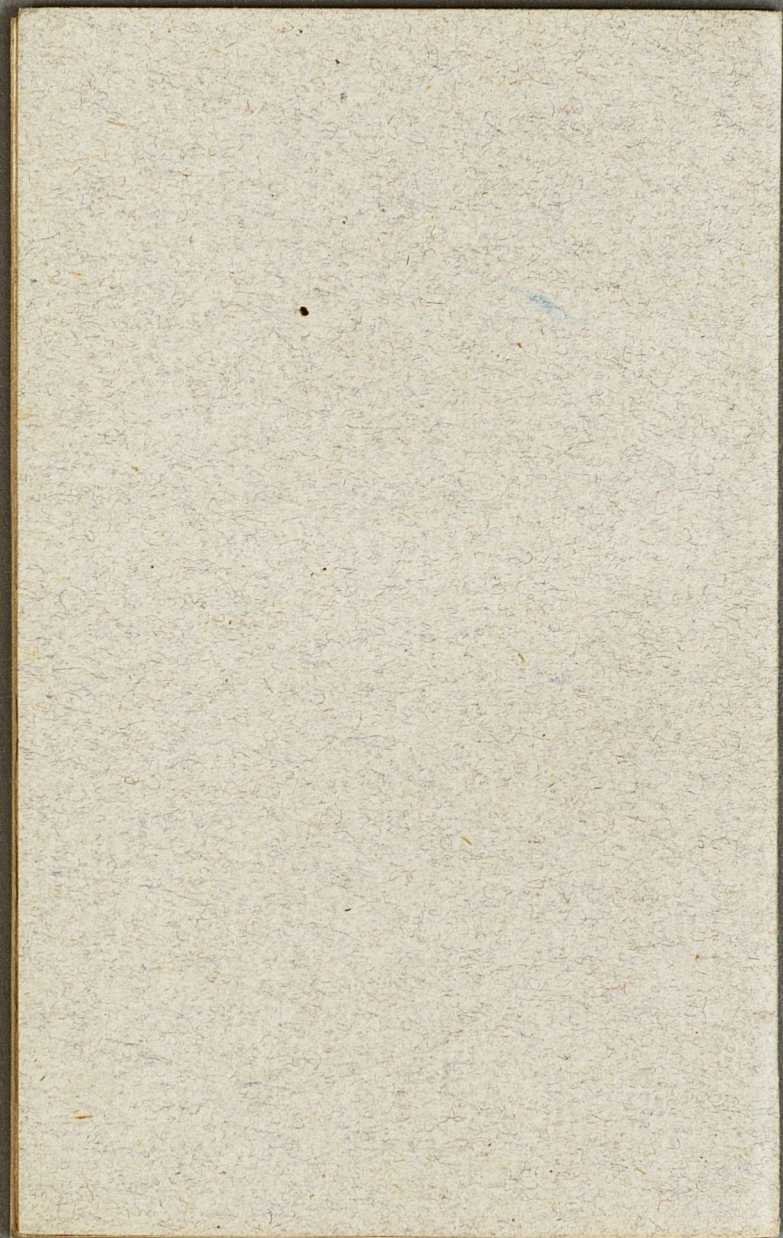
Sist jag anför som exempel
Hur en man, re'n tjugu år
Practicus i Hymens tempel,
Efter kyssar mycket spår.
Kyssten är en Barometer,
Säger han, kring land och stad.
Ägtenskaps-lycksaligheter
Af den kännas grad för grad.
Sedan måste noga märkas
Af en hvar, som gerna vill
I sin säkra tro förstärkas,
Att hans sällhet än är till.
Skall i ägtenskapet snöga,
Mindre varm tycks kyssten bli,
Ofta fattas äfven föga
Af slik köld i frieri.
Kyssten riktigt kall bebådar
Storm och regn, det säkert är,
Och tillika lätt man skådar
Hur i blicken mulna plär;
Bäst då låta tiden skrida,
Tills en kyss af bättre slag
Ger förhoppning att förbida

Snart en mera målnfri dag.
Forska se'n den Huldask miner
Och en kyss af henne stjal,
Är den varm — straxt solen skiner,
Allt är bortglömdt, allt är väl.
Blir den het, så vakta noga
Att ej torrka träffar in,
Efter måttan blott dig foga
Och ej sjelf för mycket brinn;
Om hon flitigt kyssar skänker,
Kommen nyss ifrån en bal,
Tro mig — då hon endast tänker
På en klädning eller sbawl.

www.books2ebooks.eu